

[Niels Anker Kofoed]

strup citerer, sker mere sandfærdigt, end tilfældet var her.

Det var altså Cato og ikke Cicero.

Formanden:

Jeg bryder rækkefølgen for en kort bemærkning til hr. Glistrup, så vi kan få klaret denne sag.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg beklager, at Fremskridtspartiet også dér var 100 år forud for sin tid.

(Kort bemærkning).

Berlau (FK):

Jeg kan ikke finde stærke og fordømmende bemærkninger nok til hr. Glistrup, som her fra talerstolen nedgør det mord, der fandt sted på en dansk sømand for nylig i Den Persiske Havbugt. Det bliver omtalt af hr. Glistrup nærmest som om, der var tale om en arbejdsulykke eller et tilfældigt uheld. Der var tale om en krigshandling! Jeg gad se, hvordan Fremskridtspartiet eller andre her i salen ville reagere, hvis der tværs hen over grænsen var blevet skudt en dansk statsborger af en fremmed magt, og det er reelt det, der er sket. Han er blevet myrdet ved en krigshandling og endda en krigshandling sanktioneret af Danmark ved, at skibet fik lov til at sejle ind i Den Persiske Havbugt. Men der er tilsyneladende forskel på danskere.

Tænk på Fremskridtspartiets hysteri, da en politimand for nylig i sin fritid på et værtshus blandede sig i, hvad der foregik mellem to andre mennesker. Da var der ingen grænser for, hvilke forespørgselsdebatter der skulle rejses. Der skulle ekstrabevillinger til politiet, og det skulle have udvidede beføjelser osv.

Et menneskes død i tjenesten, uanset om det er en sømand eller det er en politimand, må vel anses for at være lige tragisk. Der er ikke tale om noget hændeligt uheld i Golfen, det er en reel krigshandling, der er begået imod dansk territorium, uden at Danmark overhovedet har reageret på det. Det er fantastisk, at dette Folketing tillader den slags suverænitetskrænkelser uden at foretage sig noget.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

I fortsættelse af det, formanden sagde før i forbindelse med identitetsproblemet, var der måske lige grund til at repetere for hr. Glistrup, at der faktisk i grundloven kræves tre behandlinger, før et lovforslag kan blive lov i Danmark. Det er rigtigt, som formanden siger – og det er jo også grunden til, at dette kan passere – at hvis sagen har været drøftet grundigt ved første behandling af et andet forslag, kan det godt godkendes som en førstebehandling, og derved når man tre behandlinger.

Det er jo helt forfejlet, når hr. Glistrup tror, at identitetsproblemet ikke optager Folketingets partier. Det gør det i meget høj grad. Som formanden sagde, har det været overvejet og overvejes hver gang. Jeg har oplevet flere lovforslag, der er blevet sendt tilbage, fordi de rører ved identitetsproblemet. Jeg ved ikke, hvor meget hr. Glistrup kan nå at lære fra nu af, men det var da at håbe, at han også forstod, at i den henseende tager Folketinget også grundloven højtideligt.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Når vi andre nu skal til at læse »Blækspruten« og »Svømmøllen«, kunne hr. Bernhard Baunsgaard måske studere den politiske historie; så ville han finde snesevis af tilfælde, hvor ikke mindst Det Radikale Venstre mellem en første- og en tredjebehandling har været med til at lave et såkaldt storpolitisk forlig, hvorved man har puttet helt nye ingredienser ind i forslaget. Og da det har været forlig med regeringen, er de simpelt hen i alle disse tilfælde aldeles uantastet blevet behandlet – og med rette – for selvfølgelig skal folketingsmedlemmer da være så vågne, at de kan tage stilling både til det, der har været snakket om ved første behandling, og det, der ikke har været snakket om ved første behandling. Men simpelt hen et væld af de mange såkaldt storpolitiske afgørelser, der er truffet i dette Ting, er truffet i knusende foragt for det, som hr. Bernhard Baunsgaard nu kalder identitetsprincippet.

Til hr. Berlau: Skal vi ikke fastslå, at hver eneste gang ét eneste af Jordens 5 milliarder mennesker dør, er det tragisk? Vi kan sige med salmedigteren – og nu er det hverken Cicero eller Cato: »Hvor er det trist, hver gang en spurv falder til jorden«. Derfor er det selvfølgelig lige forfærdeligt, og selvfølgelig skal vi se at undgå,